

அந்த நாள்
எப்படிப்பட்ட ஒரு
நாளாக இருக்கும்!

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

57. அதுதான் எனக்கான நாள், நாட்களில் எல்லாம் மகத்தான நாள் அதுவே! நாட்களிலெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அந்த நாளுக்காக நாம் பிரசவ வேதனைப்பட்டு, காத்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்த உயிர்த்தெழுதல் நம் எல்லாருக்கும் எவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கும் என்பதைப் பார்க்கும் போது!

58. ஏதோவொரு நாளில், இந்த வயது சென்ற பெலவீனமான, மெலிந்த, தலை நரைத்த, வலுவழிந்த தாய்மார்கள் மறுரூபமடைவார்கள் என்ற வாக்குத்தத்தத்தை அது நமக்குக் கொடுக்கிறது. அங்கே அமர்ந்திருக்கும் தாய் மட்டுமல்ல, அவள் மட்டுமல்ல, அவளோடு கூட அவளுடைய முழுக் குடும்பமும் மறுரூபமாகி விடும்.

59. அந்த நாள் எப்படிப்பட்ட ஒரு நாளாக இருக்கும்! நாம் மிகவுமாக நேசித்த அந்த முகங்களை நாம் காணும்போது, அது என்னவொரு நேரமாக இருக்கும். அந்தக் காலையில், நாம் நம்முடைய அன்பார்ந்தவர்களைக் கண்டு, அவர்கள் அப்போது எப்படியிருப்பார்கள் என்பதைக் கவனிக்கும் போது, அது என்னவொரு வித்தியாசமாக இருக்கும். அப்போது எல்லா சஞ்சலங்களும் நீங்கிப் போய் விடும். கடினமான

துன்பங்கள் எல்லாம் சரியாகி விடும். மரணத்தின் வெளிறிப்போன கன்னங்கள் அதற்கு மேலும் இருக்காது. கண்களிலிருந்து சொரியும் கண்ணீர் அதற்கு மேல் இருக்காது. உயிர்த்தெழுதலானது அவை எல்லாவற்றையுமே வாக்குப்பண்ணுகிறது. அங்கே அடக்க ஆராதனைகள் அதற்கு மேலும் இருக்காது. ஈமச்சடங்குகளைச் செய்பவர்

(*undertaker*) மரித்த சரீரத்திற்குத் தைலமிட்டு, அதை வெளியே இழுத்து, அது இயற்கையாக தோற்றமளிக்கும்படி அதற்கு வர்ணம் தீட்டவும் மற்ற காரியங்களைச் செய்யுமிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு துண்டு கல்லைப் போல குழந்தையின் கன்னத்தில் தட்டிக் கொடுப்பது அதற்கு மேலும் இருக்காது. அது அங்கே மீண்டும் ஒருபோதும் தேவைப்படாது.

60. அப்போது, அங்கே நின்று
கொண்டிருக்கும் நம்முடைய
அன்பார்ந்தவர்களையும், நம்முடைய
தாய்மார்களையும், நம்முடைய

இனஜனபந்துக்களையும் (*kindred*), நம்முடைய
நண்பர்கள் எல்லாரையும் காணும் அந்த
வேளையைக் குறித்து நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன்;
நாம் அவர்களை அவர்களுடைய அழியாமையின்
சரீரங்களிலும், அவர்களுடைய வானத்திற்குரிய

சரீரங்களிலும் கண்டு, அவர்களுடைய குணாதிசயத்தைக் கவனித்து, அவர்கள் எப்படியாக தங்கள் இனிமையோடும், அமரிக்கையோடும் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைக் காணும்போது. அதற்கு மேலும் பதட்டமோ அல்லது ஏமாற்றங்களோ இருக்காது. அவர்கள் அப்போது கர்த்தராகிய இயேசுவின் சாயலில் நின்று கொண்டிருப்பதைக் காணும்போது, அது ஒரு அற்புதமான நாளாக இருக்கும்.

61. நாம் அவர்களை சந்திக்கும் அந்த ஆறுதலின் வேளைக்காக நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய உள்ளங்களில் அதை எதிர்நோக்கியவர்களாய் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் அன்பார்ந்தவர்களைக் குறித்து சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒருக்கால் மரித்துப் போய்விட்ட தங்கள் தாயைக் குறித்து சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கலாம். நீ மீண்டும் அவளைக் காணும்போது, அது எப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நாளாக இருக்கும்! அப்பாவுக்கும், சகோதரனுக்கும், அன்பார்ந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அது எப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நாளாக இருக்கும்...

62. இப்பொழுது, நானும் கூட சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் என்னுடைய

குடும்பத்தினரைக் குறித்து சிந்தித்துக்
கொண்டிருக்கிறேன், அந்த நாள் எனக்கு
எவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்ததாய் இருக்கும்.

63. அநேகமாக அந்த உயிர்த்தெழுதல்
காலையில் என்னை முதலாவது சந்திக்க வருவது
என்னுடைய **சிறு ஷாரோனாயிருக்கும்**
(*Sharon*) என்று நினைக்கிறேன். இல்லை, அவள்
நடுங்கிக் கொண்டிருக்க மாட்டாள். அந்தப் பிசாசு
அவ்விடத்தில் நுழைய முடியாது. எந்த
முளைக்காய்ச்சலும் அந்த தேசத்தை ஒருபோதும்
தொடவே முடியாது. அவள் என்னைப் பார்த்து,
போய் வருகிறேன் (*good-bye*) என்று
கையசைக்க மாட்டாள். அவள் தன்னுடைய
கரங்களை (என்மேல்) போட்டுக் கொண்டு,
“அப்பா!” என்று உரத்த சத்தமிடுகையில், அந்தச்
சிறு நீலநிற கண்கள் பளிச் பளிச்சென்று
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். நான் அவளைக்
கண்டு, அவள் மீண்டும் ஒருபோதும்
மரிப்பதில்லை என்பதை அறிந்து கொண்டு,
அதெல்லாம் முடிந்து விட்டது என்பதை அறிந்து
கொள்ளும் போது, மகிழ்ச்சியடைவேன், அதனால்
தான் நான் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து மிகவும்
கடினமாகப் பிரசங்கித்தேன்.

64. அதன்பிறகு நான் **அவளுடைய தாயாரைக் காண்பேன்**, அது என்னுடைய மகன் பில்லியின் தாயார். நான் தொடர்ந்து நீண்ட நேரமாக அங்கே அதைக் குறித்த நினைவுகளை அதிகமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே மேலேயிருக்கும் திரு. காம்ப் அவர்களைக் கொண்டு, நான் அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்ததை நினைவுகூருகிறேன், அவர் கடைசியாக அவளை வைத்து ஓட்டிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார், நான் அவளைத் தொடர்ந்து ஒரு காரில் சென்று கொண்டிருந்தேன்.

65. நாங்கள் அங்கே ஏழாவது தெருவில் போன போது, 18 மாத (குழந்தையாகிய) பில்லியை அவர்கள் எப்படியாக வெளியே தெருவில் கொண்டு வந்து, அவள் அவனைக் காணும்படி செய்தார்கள். அவள் படுத்துக் கொண்டே கதறி அழுதபடி அவளுடைய குழந்தையை உற்று நோக்கினாள், ஆனால் அவளால் அவன் அருகில் போக முடியவில்லை.

66. அதன்பிறகு ஈமச்சடங்கு பொறுப்பாளர் (*undertaker*) சாலையினூடாக வந்து, ஏழாவது தெருவுக்குப் போனார். அந்நேரத்தில் இங்கிருக்கும் அம்மா தான் அவனைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவன் ஒரு ஜோடி

சின்னஞ்சிறு குட்டையான காற்சட்டைகளை (*pants*) அணிந்தபடி, ஒரு சிறு சிவப்பு நிற தொப்பியை பக்கவாட்டில் இழுத்தபடி அவனுடைய தலையில் அணிந்து கொண்டும் வெளியே முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான். அந்தத் தாய் அந்த ஆம்புலன்ஸின் பின்பகுதியில் இருந்த அக்கட்டிலின் மேல் படுத்தபடி என்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள், அவள் தன்னுடைய பிள்ளை முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்ட போது, அவள் தன்னுடைய கடைசி பிரயாணத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை அறிந்து, அவள் அந்தக் கட்டிலிலிருந்து எழுந்து உரத்த சத்தமிட்டு, முற்றத்தில் இருந்த தன்னுடைய பிள்ளையை நெஞ்சார அணைத்துக் கொள்ளும்படி எலும்பும் தோலுமாயிருந்த தன்னுடைய கரத்தை வெளியில் போட்டாள். ஆனால் அவளால் அவனை அணைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

67. ஓ, அந்நாளில் அவளைக் காண்பது சந்தோஷமாக இருக்குமே. இல்லை, அவள் எலும்பும் தோலுமான கரங்களைக் கொண்டிருக்க மாட்டாள், அந்தக் கன்னங்கள் முழ்கிப் போவதுமில்லை. ஆனால் அவள் வானத்தின் ஒரு இராணியாக (*a queen of heaven*), ஒரு தாயாக,

தெய்வீக அழகைக் கொண்டவளாய் நிற்பாள்.
 அவளுடைய கறுத்த கண்கள்,
 அண்டங்காக்கைகளின் சிறகுகளைப் போன்று
 அவ்வளவு கறுப்பாயிருந்து, சந்தோஷத்தால் பளிச்
 பளிச்சென்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். அவள்
 சரீரம் எல்லாம் கூனிப் போகாது, அங்கே அந்த
 காசநோய் பிசாசு ஒருபோதும் அந்த தேசத்திற்குள்
 நுழைவதில்லை, ஆனால் அவள்
 அழிவில்லாதவளாய் அவருடைய சாயலில்
 நிற்பாள்.

68. அதன்பிறகு, அடுத்ததாக என்னைச்
 சந்திக்க வருவது **எட்வர்ட்டாக** இருக்கும் என்று
 நினைக்கிறேன், நாங்கள் அவனை “ஹம்பி” என்று
 சுருக்கமாக அழைப்போம். பிரன்ஹாம்
 குடும்பத்தின் ஒன்பது பெரிய இணைப்பு
 சங்கிலிகளில் அவன் தான் முதலாமவன் ஆவான்.
 உடைக்கப்பட்டு போன முதலாவது இணைப்பு
 அவன் தான்; அவன் எனக்கு அடுத்தவன்.
 எட்வர்ட் என்னை நோக்கி ஓடி வருவதை நான்
 காண்பேன். அவன் 19 வயதில் ஒரு இளைஞனாக
 மரித்த போதிலும். நான் அவனுடைய கரத்தைப்
 பற்றிப்பிடிக்கும்போது, நாங்கள் சிறு பையன்களாய்
 இருந்த போது நடந்தவைகளைக் குறித்துப்
 பேசுவதற்கு எங்களுக்கு அதிக காரியங்கள்

இருக்கும் என்பதில் நிச்சயமுடையவனாயிருக்கிறேன், ஏனென்றால் நாங்கள் சிநேகிதர்களாயிருந்தோம், நாங்கள் ஒன்றாக ஒட்டிக் கொண்டிருந்தோம். உண்மையான சகோதரர்கள் செய்வதைப் போன்று, நான் அவனுடைய சூட்டையும் காரியங்களையும் அணிந்து கொள்ள அவன் அனுமதிப்பான். நான் அவனை மீண்டும் காணும்போது, அது ஒரு சந்தோஷமாயிருக்கும்.

69. அவன், “பில்லி, என்னுடைய செய்தி உனக்குக் கிடைத்ததா? நான் இவ்வுலகத்தை விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்த சமயத்தில், நீ ஒரு கால்நடைப் பண்ணையில் வேலைபார்த்துக் கொண்டிருந்தாய். ஆனால் நான் மருத்துவமனையில் இருந்தபோது, ‘எல்லாமே சரியாக உள்ளன என்று பில்லியிடம் கூறி விடுங்கள்’ என்று நான் செய்தி அனுப்பியிருந்தேனே” என்று இவ்விதமாக ஏதோவொன்றைக் கூறுவதை நான் கேட்பேன்.

நானோ, “ஆமாம், அந்தப் பரந்த புல்வெளியில் இருக்கும்போது, உன்னுடைய செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது” என்று கூறுவதற்கு மகிழ்ச்சியாயிருப்பேன்.

70. அதன்பிறகு, அடுத்ததாக வருவது என்னுடைய **தகப்பனாராக** இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அறுந்து போன அடுத்த இணைப்பு அவர் தான். இல்லை, அடுத்த இணைப்பு **சார்லஸ்** என்று நினைக்கிறேன், அவன் ஒரு வாலிப சகோதரனாயிருந்தான்.

71. அவன் வெறுமனே ஒரு சிறு பையனாயிருந்த போது, அவனுக்கு ஒரு மோட்டார் வாகன விபத்து ஏற்பட்டது. அவன் எப்போதுமே நடக்கும்போது, அவனுடைய வலது காலை இழுத்து இழுத்து நடப்பான். ஆனால், உங்களுக்குத் தெரியும், நான் அவனைக் காணும்போது, அவன் அந்தக் காலை இழுத்து வைத்து நடக்க மாட்டான். அதெல்லாம் சரியாகி, ஒரு வாலிப மனிதனின் மகிமையோடு நின்று கொண்டிருப்பான்.

72. அவன் புன்சிரிப்போடு இவ்விதமான ஏதோவொன்றை என்னிடம் கூறுவான். அவன், “ஆமாம், பில்லி, இங்கே எந்த விபத்துமேயில்லை. எனக்கு மோட்டார் வாகன விபத்து ஏற்பட்டதற்கு முந்தின இரவு எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது, அன்று இரவு நீ என்னிடம் பேசினாய், அப்போது நம்முடைய சிறிய தாழ்மையான வீட்டின் சிறு வளைவு பகுதியில் நின்று கொண்டிருந்தாய்” என்று

கூறுவான், நான் இப்பொழுதே அதன் உச்சியை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். “நான் போவதற்கு ஒரு சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு, நீ கர்த்தரைக் குறித்து என்னிடம் பேசினாய். நான் போகும்போது, நீ பிரசங்க பீடத்தில் இருந்து பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தாய்” என்று கூறுவான்.

73. அதன்பிறகு **அப்பா** வருவார். ஓ, நான் அவரைக் காணலாம். அவர் எனக்கு அதிக கடினமான சவுக்கடிகளைக் கொடுத்த போதிலும், சரியாக அதுதான் எனக்குத் தேவையாயிருந்தது. ஆனால் நான் அடர்த்தியான அந்தக் கருமையான அலையலையான முடியைக் காண்பேன், எப்பொழுதும் இருந்ததைக் காட்டிலும் அவர் அந்நாளில் அதிகப் பிரகாசமாக இருப்பார். அவர் என்னை நோக்கிப் பார்த்து, “என் மகனே, உனக்குத் தெரியும், அப்பா அவருடைய பிள்ளைகளைப் போஷிக்கும்படி இனிமேல் ஒருபோதும் பசியோடு மேஜையை விட்டு எழுந்திரிக்க மாட்டார், இங்கே எங்களுக்கு நிறைய உள்ளது. இங்கே ஒருபோதும் வறுமையே இருப்பதில்லை” என்பார்.

74. அவரைக் காணும்போது, அவர் ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது அல்லது 75 சென்ட் காசுகளுக்கு (*cents*) வேலை செய்து,

பிள்ளைகள் சாப்பிட வேண்டுமென்று (சாப்பாட்டு) மேஜையை விட்டு எழுந்து, மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்பிச் செல்வார்... அவருடைய சட்டையின் பின்பக்கம் அதிகமாக சூரிய ஒளி பட்டதினால் எரிந்து போகும் அளவுக்கு அவர் மிகவும் கடினமாக வேலை செய்தார், அம்மா அதை ஒரு கத்தரிக்கோலைக் கொண்டு வெட்டுவார்கள்.

75. அவர் இவ்விதமாக ஏதோவொன்றைக் கூறுவதைக் நான் கேட்பேன், “பில், நான் மரித்துக் கொண்டிருந்த போது, நீயும் சகோதரன் ஜார்ஜ்-ம் எனக்காக ஜெபிக்க வந்த அந்த இரவு உனக்கு ஞாபகம் உள்ளதா? இரண்டு வெண்ணிற தூதர்கள் படுக்கைக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், கால்பக்கத்தில் ஒரு சிவப்பு நிற தூதன் நின்று கொண்டிருக்கிறான் என்றும் நான் அம்மாவிடம் கூறினேன் என்று உனக்குத் தெரியும். சிவப்பு நிற தூதன் என்னைப் பிடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தான், ஆனால் அந்த வெண்ணிற தூதன் இடையே நின்றானே. கடைசியாக அவர்கள் என்னை வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்றார்களே” என்று கூறுவார்.

76. மேலும் அதன்பிறகு, அறுந்து போன அடுத்த இணைப்பு, அல்லது மரித்துப் போன ஹவார்டு வருவான். நான் ஹவார்டைக்

காண்பேன்; நாங்கள் அத்தேசங்களில் ஒன்றாக நெருங்கிய நண்பர்களைப் போல வசித்த போது, எல்லாவிடங்களிலும் அவன் ஒரு ஊழியக்காரன் என்று அழைக்கப்பட்டான், அவனுக்கு பெரிய தனித்தன்மை (*personality*) இருந்தது, ஆனால் அவனுடைய கூட்டாளிகள் அவனை நிராகரித்து விட்டனர். நான் அவனிடம் பேசின கடைசி வார்த்தை, அவன், “நான் போகும் போது, பில்...” என்றான்.

77. அவன் மரித்துப் போவதற்கு ஏறக்குறைய நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு, ஒரு தரிசனத்தின் மூலம், அவன் மரித்துப் போவதை நான்-நான் கண்டேன். பாப் (*Pop*) அவர்கள் அவனுடைய கல்லறையை அடையாளமிடுவதை நான் கண்டதாக அவனிடம் கூறி, அதுதான் அடுத்தது என்று கூறினேன்.

78. அவனோ, “நீ எனக்காக செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிற ஒரு காரியம் உண்டு. நான் என்னுடைய ஜீவியத்தை ஒழுங்கீனமாகக் குழப்பி விட்டிருக்கிறேன். நான் விவாகம் செய்தும் மற்றும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்தும் இருக்கிறேன். என்ன நடந்தது என்றே எனக்கு-எனக்குத் தெரியவில்லை” என்றான்.

நான், “ஹவார்டு, நீ அவரை விசுவாசிக்கிறாயா?” என்று கேட்டேன்.

79. அவன், “எனக்குள் இருக்கிற எல்லாவற்றைக் கொண்டும் நான் அவரை விசுவாசிக்கிறேன்” என்றான். அவன் போவதற்கு ஏறக்குறைய இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு, அவன் தேவனோடு சமாதானம் செய்து கொண்டான், சகோதரன் நெவிலும், அவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். அவன், “நீ ஒரு காரியத்தை செய்ய வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். பில்லி, நான் போகும்போது, அவர்கள் எனக்காக, ‘அவர் புரிந்து கொண்டு, “நன்றாய் செய்தாய்” என்று கூறுவார்’ என்ற பாடலைப் பாட வேண்டும்” என்றான்.

80. நான் ஹவார்டின் கரத்தைக் குலுக்குவதற்கு முன்பு என்று நம்புகிறேன், அவன் நிறுத்தி விட்டு, என்னை நோக்கிப் பார்த்து, “பில்லி, அவர் புரிந்து கொண்டார்” என்று கூறுவதை நான் கேட்பேன்.

81. அதன்பிறகு, சகோதரன் சிவார்டும், சகோதரன் ஃபிராங்க் பிராயும், சகோதரன் ஜார்ஜ் டி ஆர்க்கும் வருவார்கள். ஓ, உயிர்த்தெழுதல் எனக்கு மிக முக்கியமானது. அந்த மகத்தான முடிசூட்டப்படும் வேளைக்காக நான்

எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதன்பிறகு வெளிச்சமானது பரவத் துவங்கும் போது, நாம் அறியப்பட்டிருக்கிறபடியே அறிந்துகொள்ளுவோம். நாம் புரிந்து கொள்வோம், நமக்கு அறிமுகமானவர்களையும், அங்கேயிருப்பவர்களையும் நாம் நினைவுகூருவோம்.

82. மேலும் அநேகர் அங்கேயிருப்பார்கள் - **அங்கே இருப்பார்கள் என்று நாம் நினைத்துக் கூட பார்த்திராத அநேகரும் அங்கேயிருப்பார்கள்.** “தொல்லைகளுக்குட்பட்ட மனிதத் தண்ணீர்களின் (*human troubled waters*) மேல் போடப்பட்ட ஆகாரம் அந்நாளில் நம்மிடம் திரும்பி வரும்” என்று நான் விசுவாசிக்கிற அந்நேரம் அதுவாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஜனங்கள் மேலுள்ள நம்முடைய சாட்சியைக் கேட்பவர் உள்ளத்தில் ஏற்படும் விளைவைப் பொறுத்து அவர்களுடைய நடவடிக்கை என்னவென்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதை நாம் காணும் போது, அவர்கள் அங்கேயிருப்பது சாத்தியம் தான். அது என்னவொரு நாளாக இருக்கும்!

83. மேலும், அப்போது, நாம் விதைத்த விதைகள், அவர்கள் என்ன ஆவார்கள் என்று நினைத்துக்கூட பார்த்திருக்க மாட்டோம், ஆனால்

இதோ அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விலையேறப்பெற்ற கனிகளைத் தந்தார்கள், நாம் அந்நாளில் அவர்களைக் காண்போம், கீழ்ப்படியாத பிடிவாதமுள்ள (wayward)

அன்பார்ந்தவர்களையும், உறவினர்களையும் நாம் அந்நாளில் காண்போம்.

84. மனந்திரும்பினவர்களாய் நான் கண்ட ஆயிரக்கணக்கானோர்களைக் குறித்து எண்ணிப்பார்க்கிறேன், ஆம், இப்பொழுது மில்லியன் கணக்கானோர் (இலட்சக்கணக்கானோர், 1 மில்லியன் என்பது 10 இலட்சமாகும் - மொழிபெயர்ப்பாளர்) மனந்திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களின் ஊழியம் என்னவாக இருந்தது. ஓ, அது ஒரு உயிர்த்தெழுதலைக் காட்டிலும் அதிகமான பேரை எடுத்துக் கொள்ளும். சுற்றிலும் போய் கரங்களைக் குலுக்கவும், நான் இப்பொழுது அறிந்திராத காரியங்களை அறிந்து கொள்ளவும் ஒரு நித்தியத்தையே அது எடுத்துக் கொள்ளும்.

செய்தி: தாய்மார்களின் தினம், மே 10, 1959, ஜெபர்ஸன்வில், இந்தியானா, அமெரிக்கா

